

som helst at stille op mod. Hen paa Efteraaret, da Arbejdsløsheden begyndte at gøre sig gældende, blev alle Kræfter sat i Bevægelse for indenfor Ministeriet for offentlige Arbejders Omraade at iværksætte de flest mulige Arbejder, og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds vil kunne se, hvad der her i Løbet af et Par Maaneder kan blive Tale om, ved at gennemlæse Folketingets Forhandlinger fra Finanslovsforslagets første Behandling, Folketingstidenden Sp. 746—752. Der findes der en Redegørelse for en Række Arbejder, som det i Løbet af et Par Maaneder blev muligt at udbyde i Entreprise. Desværre kan ikke alle disse Arbejder bringes til Udførelse i det Omfang, som ønskeligt var, paa Grund af den Materiale-mangel, der gør sig saa stærkt gældende, navnlig med Hensyn til Skinner og Sveller, og derfor har man i Aar maattet skride til et helt andet System for Udskrivningen af disse Arbejder, idet man har indskrænket dem til det rene Jordarbejde, hvoraf følger, at man har maattet udbyde det i mindre Parceller, og uden at nogen af de Strækninger, der er Tale om, f. Eks. Jernbanestrækninger, derved vil blive færdige. Men da Jordarbejder under disse Forhold praktisk talt er de eneste, der kan være Tale om, vil de Arbejder, der er satte i Gang, ikke have kunnet indvirke stærkt paa Arbejdsløsheden, fordi der tillige er indtraadt det i øvrigt ikke saa usædvanlige Uheld, at vi har haft en hel Del Frost i Januar og Februar Maaneder, og dette har i høj Grad hindret eller forsinket Jordarbejdernes Udførelse.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte sig med megen Bitterhed om den Maade, hvorpaa Jernbaneraadet efter hans Opfattelse var blevet behandlet, idet dets Formand dels havde nægtet at afsende Spørgsmaal, som et Antal af Raadets Medlemmer ønskede stillet til Ministeriet, dels endog havde nægtet at lade disse Spørgsmaal sætte under Afstemning, og det ærede Medlem udtalte derefter sin dybe Beklagelse over, at Ministeriet havde givet Formanden Ret i hans Opfattelse. Det er nu ikke svært at se, at det ærede Medlems Opfattelse ikke har nogen som helst Hjemmel i den Lov, hvorefter Jernbaneraadet er kommet til Eksistens. Der staar i den Lov de simple og klare Ord, at Raadets Opgave er at udtale sig om principielle, Statsbanerne vedrørende Spørgsmaal, om hvilke Ministeriet for offentlige Arbejder begærer Raadets Erklæring. Det forekommer mig at fremgaa

af disse Ord med al ønskelig Tydelighed, at Jernbaneraadet ikke kan tage noget som helst Initiativ, men at det udelukkende kan træde i aktiv Virksomhed paa Foranledning af Ministeriet, naar dette stiller det bestemte Spørgsmaal til Udtalelse. Der ligger i Bestemmelsen en meget tydelig og klar Begrænsning af Raadets Opgave, og hvis nu det ærede Medlem i sin Tid, da Loven blev vedtaget i denne Affattelse, maaske havde haabet, at den Begrænsning ikke vilde faa nogen større reel Betydning, men at Raadet, til Trods for denne formelle Affattelse, dog vilde blive den indflydelsesrige og mægtige Institution, som det ærede Medlem vel nok tilsigtede ved Jernbaneraadets Oprettelse, maa jeg for min Del fremhæve, at kun paa Grund af den tydelige og klare Begrænsning, som Raadets Opgave fik gennem Lovens Bestemmelser, blev det muligt for mig at tiltræde Bestemmelsen om Jernbaneraadets Oprettelse, og dermed maa jeg lægge megen Vægt paa, at man, inden man er kommet videre i Samarbejdet om Statsbanesagerne, i Virkeligheden dog har bragt dette Spørgsmaal til en Art Afgørelse, som jeg tror, at Raadets Medlemmer i det hele ogsaa vil bøje sig for, at det kan ikke tilkomme Raadet selv at tage Opgaver op. Det Samarbejde, som finder Sted mellem Ministeriet og Raadet, maa bero paa ren Frivillighed fra Ministeriets Side.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) sluttede sig til, hvad det ærede 3die kongevalgte Medlem udtalte, og mente, at den nye Ordning af Statsbanernes Styrelse, efter hvad han havde hørt for nylig, var daarligere end den gamle. Jeg vilde tro, at det ærede Medlem saa nu er rigtig glad, for det er jo det, som det ærede Medlem altid udtalte om de Forslag, som var fremme om Statsbanernes Styrelse, og som jeg tror, at det ærede Medlem vil udtale om et hvilket som helst Forslag angaaende disse Forhold. Det ærede Medlem har jo ikke megen Tro til, efter min Erfaring, at noget overhovedet kan hjælpe paa noget, og det turde være et stort Spørgsmaal, om det Jernbaneraad, som det ærede Medlem jo er Deltager i, vilde være i Stand til at hjælpe paa noget af det, det ærede Medlem finder daarligt ved Statsbanernes Styrelse. Efter min Overbevisning er Forholdet imidlertid ikke det, at den nye Ordning er daarligere end den gamle. Tværtimod, jeg tror, at man i de sidste Aar har indvundet betydelige Erfaringer for, at den nye Ordning har vist sig gavnlige i alle Henseender. Men